

JTP2012 – zajímavosti ke stanovištím.

Kostel sv. Máří Magdaleny, Přední Kopani-na (2)

Celá rotunda je postavena ze zlaté opuky, těžené již po staletí v místních lomech. Z původního románského kvádříkového zdiva se však do dnešních dnů mnoho nedochovalo. Přesto si stavba dodnes podržela svoji dispozici: centrální loď je válcová, kruhového půdorysu, na východní straně je připojena nízká apside, na straně západní pak vysoká věž čtvercového půdorysu. Dosud nejasného stáří je přístavba na jižní straně kostela: dnešní podobu získala jistě až v době moderní, ale po její východní straně je patrné osekané zdivo, které je pozůstatkem staršího přístavku - nelze vyloučit ani jeho románské stáří. Pískovcový vstupní portál je jednoduchý obdélný. Překvapivá zjištění o vývoji stavby přinesl stavebně historický i archeologický výzkum. Je zřejmé, že věž i rotunda vznikly současně: dokladem je jednak jejich provázané zdivo v zákla-dech, jednak pravidelný čtvercový vnitřní půdorys věže, který by nevznikl v případě přístavby (naopak by kopíroval válcový plášť lodi, jako je tomu v případě jižní přístavby).

Mistrovství světa v orbě (50)

Mistrovství světa v orbě je mezinárodní soutěž, která se koná každoročně od roku 1953. V roce 2005 proběhlo poprvé i v České republice. Soutěží se v orbě s dvouradličními pluhy ve dvou disciplínách. Hodnotí se kvalita a přesnost orby. Více na stránkách mezinárodní organizace oráčů <http://www.worldploughing.org/>.

Housle (5,6,7)

Housle byly vyhlášeny přírodní památkou v roce 1982. Důvodem byla především snaha zachovat významný geomorfologický útvar a zároveň útočiště pro řadu živočišných druhů, zejména hmyzu. Později se zřídila roklí naučná stezka, podél které byly rozmístěny informační tabule o fauně, flóře a historii památky.

Před zalesněním se zde nacházelo největší naleziště chráněné třešně křovinné na území Prahy. V současnosti zde přežívá několik posledních exemplářů na okraji lesa. Pískovcová rokle postupně zarůstá stromy, které se usazují v puklinách skalních stěn, roztahují je a zrychlují erozi. Z pískovce později vzniká písek, který se mísí s humusem, čímž vzniká živná půda pro další rostlinné druhy. Území PP je významným útočištěm pro řadu živočišných druhů. Lokalita je zajímavá též výskytem vzácnějších druhů hmyzu - mimo jiné několika druhů střevlíků či velkého nočního motýla lišaje lipového.

Ekotechnické muzeum (10)

Tam jděte na prohlídku, ale raději někdy jindy „. Třeba na podzim mívají i noční.

Hotel Internacionál (Crowne Plaza) (09)

Hotel Crowne Plaza Prague (známý jako hotel Internacionál) je ojedinělá historická budova, která byla v roce 2000 vyhlášena národní památkou. Stavba vznikala v letech 1952 - 1954 z rozhodnutí ministra obrany Alexeje Čepičky. Čepička doufal, že se

slavnostního otevření zúčastní i Stalin, kterého mělo ze schodiště ve foyer zdravít všech tehdejších 44 generálů. Díky tomu byly přistavěny dva schody navíc. Z tohoto důvodu je středová budova v jiné úrovni, než levé a pravé křídlo. Na výzdobě budovy se podíleli významní čeští umělci. Stavba má 16 pater, celková výška je 88 m, vlastní budova měří 67 m.

Nádraží Bubeneč (11)

Stanice v Bubenči byla uvedena do provozu společně s tratí Severní státní dráhy z Prahy do Lovosic v roce 1850. Z té doby pochází i jednopatrová staniční budova, která zde stojí dodnes. V roce 2006 byla zrušena poslední vlečka, vedoucí do bývalé papírny v Císařském mlýně. Před tím již byla zrušena vlečka k tepelnárně Juliska, která byla v minulosti i elektrifikována.

Stanicí prochází dvoukolejná, elektrifikovaná trať. Ve stanici zastavují zejména osobní (zastávkové) vlaky. Nádraží neslouží (mimo průjezdu vlaků) nákladní dopravě. Před staniční budovou jsou čtyři koleje, všechny dopravní (průjezdné).

Vojenský zeměpisný ústav (12)

Činnost Vojenského zeměpisného ústavu, založeného v prosinci 1918, byla poměrně rozsáhlá, nejen pro ryze vojenské účely národní obrany, ale též pro civilní potřeby nové republiky, zejména ale velkých měst. Budova Vojenského zeměpisného ústavu, sestávající z hlavního průčelí a dvou bočních křídel spojených s tiskárnou ve dvoře, byla dokončena v prosinci 1925 a do března 1926 již byla úřadem plně obsazena. Ke kolaudaci došlo ovšem opožděně až v únoru 1928. Význam budovy je podpořen uměleckými díly. Na obou nárožích hlavního průčelí, které je ve všech patrech podpořeno průběžnými římsami, jsou umístěny dvě neoklasicistní personifikace Vltavy a Dunaje, kamenné skulptury Břetislava Bendy. Vojenský zeměpisný ústav byl v roce 2003 zrušen. Nikoli ovšem budova, která zůstala ve správě ministerstva obrany. Objekt je kulturní památkou.

Divadlo Semafor (13)

I sem si zajděte, Miško doporučuje např. nejnovější hru Hodiny jdou pozpátku.

Müllerova vila (17)

Vila Milady a Františka Müllerových v Praze (1928-30) představuje chef-d'oeuvre světové architektonické avantgardy. Je příkladem vzácné shody mezi osvíceným klientem a geniálním architektem. František Müller, spolumajitel stavební firmy Kapsa-Müller, patřil mezi významné představitele tehdejší české společnosti. Projekt vlastního reprezentativního sídla neváhal zadat jednomu z největších architektů té doby - Adolfu Loosovi, jenž tehdy působil v Čechách. Tato zakázka Loosovi umožnila dovést jeho originální koncepci prostoru, tzv. Raumplan, k nejvyššímu vrcholu. Vybavení interiérů vily, které vybral a v mnoha případech dokonce navrhl sám architekt, ztělesňuje překvapivou harmonii moderního funkcionalismu a klasicizujícího anglického stylu. Po pohnutém osudu v poválečné době byla vila v letech 1997-2000 zrestaurována a jako Národní kulturní památka byla zpřístupněna veřejnosti.

Musíme dodat, že za poměrně vysoké vstupné a měli byste se objednat dopředu ..

Ústřední vojenská nemocnice Střešovice (19)

Ústřední vojenská nemocnice - Vojenská fakultní nemocnice Praha je řazena od jejího vzniku v r. 1938 mezi přední zdravotní zařízení v České republice. V roce 1994 se stala příspěvkovou organizací a otevřela se i civilnímu obyvatelstvu. Jejím zřizovatelem je Ministerstvo obrany České republiky. ÚVN působí také jako výcvikové, vzdělávací a odborné léčebné zařízení Armády České republiky, posuzuje zdravotní stav vojáků v činné službě a žadatelů o vstup do Armády ČR. Svým pacientům poskytuje veškeré zdravotnické služby s výjimkou dětského lékařství, porodnictví, kardiologie, léčby infekčních chorob a popálenin. Doufáme, že její návštěva pro Vás nikdy nebude nutná.

Kalvárie Loreta – Hájek (25)

Poutní cesta spojovala dvě významná mariánská místa - Loretu na Hradčanech s Loretou ve františkánském klášteře Hájek. V hájku, vysázeném roku 1589 Gothardem Florianem Žďárským, postavil v letech 1623-25 Florian Jetřich Žďárský ze Žďáru loretánskou kapli, která se stala brzo cílem oblíbených poutí. Podle údajů z první čtvrtiny 18. století k ní přicházelo ročně až 60 000 poutníků. V letech 1720-1726 bylo na náklady různých donátorů vystavěno podél poutní cesty 20 kaplí v rozestupu 600 až 1100 metrů. Na výstavbě kaplí se podíleli zedník a projektant František Fortin, kameník Herrstorff a malíř Jan Schor. Kaple byly vyzdobeny výmalbou s mariánskými motivy a výjevy ze života sv. Františka. Na údržbu kapliček byla zřízena nadace. První rekonstrukce proběhla v letech 1751-1752, druhá v letech 1773-1774. Josef II. nadaci zrušil a kapličky začaly chátrat. V letech 1899-1990 byly sporadicky opravovány, cesta samotná v některých úsecích zanikla. Na konci 20. století se z původních 20 zachovalo 11 kapliček, většina zaniklých byla na území Hostivice a Litovic. Zbýlé kapličky byly od konce 90. let opravovány díky vedení Prahy 6 a města Hostivice. Rozoraná cesta mezi 18. kaplí a Hájkem byla v letech 1999-2000 obnovena péčí spolku Hostivít ve spolupráci s městem Hostivice.

Dům U Kaštanu (26)

Dům U Kaštanu byl původně hostinec, stavba, která vznikla pravděpodobně během přestavby Břevnovského klášteřa. Tento zájezdní hostinec nacházející se tehdy v osadě Stará Tejnka stál při staré cestě, která vedla od Strahovské brány na západ Čech. Tato oblíbená zastávka byla na začátku devatenáctého století přestavěna z barokního stylu do klasicistní podoby. Po zbourání městských hradeb se zdejší zahradní restaurace stala velmi oblíbeným místem pro rodinné výlety, kde se také často konaly shromáždění a schůze různých organizací a spolků, jako byl například Sokol či hasiči. Nejdůležitější schůzí pro náš politický vývoj v posledním století bylo setkání 7. dubna roku 1878. Tehdy zde lidé zaangažovaní v dělnickém hnutí, jako byl například J. B. Pecka či L. Zápotocký založili Československou sociálně demokratickou stranu. Šlo o konspirační akci, která se sice podařila, ale nakonec stejně byli zakladatelé na základě udání zatčeni a od-

souzeni. K zatčení dopomohla i neopatrnost či chlubivost pana Pecky, který navzdory předchozí domluvě zachoval zápis z této události - který byl později svědectvím u soudu. Budova a její majitelé ale dopady tohoto setkání nemohli nijak poznat (i když v procesu vypovídali, kde monarchie vysvětlovala jak demokracie, obzvláště sociální, je velmi škodlivá), proto hostinec U kaštanu plnil svou normální funkci až do padesátých let dvacátého století. V roce 1962 byla stavba vyhlášena za národní kulturní památku. V devadesátých letech po velkých rekonstrukcích se z domu stalo kulturní centrum Prahy 6.

Plochodrážní stadion u Markéty (29)

Historie ploché dráhy: Plochá dráha je druh motocyklových závodů na tratích podobné oválu s motocykly, které nemají brzdy a převodovku. V sérii rozjížděk se utkává čtveřice, někdy i šestice jezdců. Podle umístění v cíli získávají body. Jezdec s nejvyšším počtem bodů po předem určeném počtu rozjížděk se stává celkovým vítězem závodu nebo se čtyři nejlepší jezdci utkají o vítězství v přímém souboji.

Ve sportovních kronikách je záznam, že ve městě Brisbane, na dráze určené pro koňské dostihy se konaly motocyklové závody na čtyři kola už v roce 1920. Někteří historikové považují tento závod za oficiální počátek ploché dráhy v Austrálii. Největšího úspěchu v pravěku ploché dráhy dosáhli jezdci právě v Austrálii. První zvládli techniku jízdy, zejména kontrolovaný smyk motocyklu v zatáčkách a zanedlouho se stali vzorem pro evropské jezdce.

Dne 9. června 1928, uspořádal Motoklub Vysokoškolského sportu první amatérský závod na Letné. Další závod na sebe nenechal dlouho čekat, jel se hned následující měsíc. I když systém byl zcela jiný než jaký vídáme na oválech dnes. Motocykly byly rozděleny do objemových tříd a závodilo se na 20 kol. Už příští rok, tedy 1929 se jela první Zlatá přilba v Pardubicích.

V Praze se plochá dráha přestěhovala z Letné na Strahov, kde v roce 1933 sledovalo závody na 250 tisíc diváků. Letos je tomu již 41 let, kdy se rozhodlo o přestavbě lehkotletického stadionu na Markétě. Atletům nevyhovoval pro nepříznivé povětrnostní podmínky a tak byl přidělen plošinářům. Ze skromných začátků zde vyrostl plochodrážní stadion, na němž se každoročně odehrává řada domácích i mezinárodních závodů.

Ústav makromolekulární chemie (32)

ÚMCH je vědeckou institucí Akademie věd ČR zabývající se makromolekulární (polymerní) vědou. Výzkumné aktivity jsou cíleny na syntézu polymerů a nových polymerních materiálů, polymerní fyziku a fyzikální chemii polymerů. Přírodní makromolekuly - proteiny, polysacharidy a nukleové kyseliny, jsou podstatou života. Syntetické polymery - kartáčky na zuby, holínky, platební karty, části kloubních náhrad apod., jsou základními materiály moderní civilizace.

Od počátku byl v ÚMCH kladen důraz rovnoměrně na polymerní chemii a na polymerní fyziku. Bylo zachováno hledisko rovnováhy mezi teoretickým, základním a aplikovaným výzkumem. Snaha byla vě-

nována uplatnění výsledků výzkumu v průmyslové výrobě. Mezi nejvýznamnější praktické výsledky v šedesátých letech patřila alkalická polymerizace kaprolaktamu a příprava hydrofilních polymerů založených na poly(2-hydroxyethyl methakrylátu). Mezinárodní věhlas získal pro ÚMCH objev měkkých kontaktních čoček na základě výzkumu profesora Wichterleho v oblasti hydrofilních polymerů. Na úspěšnou výrobu navázalo v 80. letech minulého století zavedení intraokulárních čoček.

Vazební věznice Praha Ruzyně (36)

V místě, kde dnes stojí ruzyňská vazební věznice, byl v 19. století postaven jeden z prvních cukrovarů v Čechách. Po necelých 100 letech provozu byl zrušen a celý objekt, včetně vily, ve které bydleli majitelé cukrovaru, byl předán Zemskému správnímu výboru. 13. září 1929 předložil zemský výbor zemskému zastupitelstvu pro zemi Českou usnesení schůze, ve kterém navrhuje přemístění zemské donucovací pracovny v Praze na Hradčanech do objektu zrušeného cukrovaru. V roce 1932 zemské zastupitelstvo rozhodlo a ustanovilo, že donucovací pracovna bude v Ruzyni. Původně vypracovaný stavební program vyčísil úhrnné náklady pro vybudování a vybavení nových objektů v částce 13 100 000 K, ve skutečnosti byly ale o více než 1 mil. K vyšší. Donucovací pracovna na Hradčanech přesídlila dne 30.6.1935 do Ruzyně, kdy dnem 1. července 1935 zahájila svou činnost. V předválečném období měla donucovací pracovna kapacitu cca 200 kárančů a zpočátku 18 později 33 dozorců. Úředně vedené záznamy napovídají, že hlavní náplní pobytu kárančů zde byla práce na sousedním statku a v dílnách. Se vznikem Protektorátu Čechy a Morava došlo ke změně postojů ke kárančům a trestancům německého původu, kteří byly zvýhodňováni, a měli být propuštěni z českých trestnic.

Po únoru 1948 byli káranči převezeni do zemské donucovací pracovny v Pardubicích a objekt převeden do vlastnictví státu. Začíná období, které nechvalně proslavilo ruzyňskou věznici. Ministerstvo vnitra rozhodlo o přístavbě nové budovy (dnes budova A) s kapacitou 400 cel přizpůsobené požadavkům zvláštního oddělení úřadovny StB Praha s velmi utajeným režimem. Dodání vězňů do věznice StB schvaloval velitel nebo vyšší velitel StB. V prostorách budovy A se vězeň pohyboval vždy zásadně v doprovodu osoby příslušné orgánům státní bezpečnosti. Pro výkonný orgán nebylo snadné obsadit funkce referenta dozorce a strážného. U zájemců, osob blízkých i příbuzných byla prověřována morální bezúhonnost, třídní původ a věrnost Věci socialismu. Průběh služby byl též velmi přísně střežen. Při útěku vězně byli strážníci přísně trestáni a bylo proti nim vedeno trestní řízení pro porušení povinností ve strážní službě. Velitel oddělení státní bezpečnosti, byl zbaven funkce a propuštěn ze služeb ministerstva vnitra.

Začátkem 70. let začíná ve věznici fungovat Odbor vyšetřování StB ve vojenské kontrarozvědce. Od revoluce v roce 1989 věznice několikrát změnila svůj název a došlo k výměně asi poloviny zaměstnanců.

Kostel sv. Matěje, Dejvice (44)

Český kronikář v 16. století Václav Hájek z Libočan zaznamenal dávnou pověst o vzniku kostela v roce 971, která vypráví o založení kostela knížetem Boleslavem II. a to z vděčnosti ke svatému Matěji, který se mu v těchto místech zjevil a zachránil mu život před divokým medvědem, střežícím prý hroby Ctiradových bojovníků pobitých v dívčí válce družkami Šárky. Kostel byl údajně vysvěcen pražským biskupem svatým Vojtěchem. I někteří jiní čeští letopisci uvádějí kostel svatého Matěje mezi nejstaršími českými kostely založenými v 10. století. První historická zpráva je však až z doby gotické z roku 1403, kdy se stal kostelem farním. Fara však zanikla pravděpodobně v 15. století. Na čas byl kostel využíván věřícími podobojí.

Katolické bohoslužby byly obnoveny v roce 1521, kdy byl svatovítským proboštem Arnoštem z Olejnic vykoupen sousední Šárecký dvůr. Lidová úcta ke svatému Matěji byla podepřena významně papežem Klementem VIII., který vyhlásil na žádost probošta Jiřího Breitenberka plnomocné odpustky pro poutníky do zdejšího kostela. Od té doby, pouze s krátkou přestávkou pobělohorské doby, se rozvíjela tradice velkých a slavných svatomatějských poutí.

Středověký kostel nedostačoval návalu věřících, a proto byl z rozhodnutí probošta Františka Xavera Strachovského zbourán a v roce 1771 byl založen a posléze vystavěn v nynější podobě. Kostel byl významně opraven ve druhé polovině minulého století. Současně s výstavbou nového kostela v 18. století byla opět při kostele zřízena farnost u svatého Matěje.

Kaple sv. Jana Nepomuckého na Jenerálce (52)

Římskokatolický kostel sv. Jana Nepomuckého v pražských Dejvicích v lokalitě Jenerálka byl postaven v barokním slohu v roce 1713 na místě dřívější kaple zřízené premonstráty, jimž tehdy dvůr Jenerálka patřil. Stojí na nízkém skalnatém kopečku nedaleko silnice z Prahy do Horoměřic a má čtvercovou loď s trojboce uzavřeným kněžištěm. Pod kostelem se nacházel hřbitov, který původně sloužil jako morový a později na něm byli pohřbíváni farníci z Nebušic a Střešovic. Hřbitov zanikl koncem 19. století.

Při původně filiálním kostele spadajícím pod strahovskou farnost u kostela sv. Rocha (resp. následně u kostela Nanebevzetí Panny Marie) byla 21. října 1785 (podle jiných pramenů už v roce 1783) zřízena lokálie, povýšená v roce 1857 na samostatnou farnost. V roce 1866 byla zdejší farnost přenesena k nově postavenému kostelu sv. Cyrila a Metoděje v Nebušicích. Po druhé světové válce přestaly být v kostele slouženy bohoslužby a kostel byl obnoven teprve koncem 80. let 20. století.

Kaple nejsvětější trojice, Praha Dejvice (46)

Pozdně barokní centrální kaple Nejsvětější Trojice byla postavena jako součást usedlosti Hadovka (pojmenované po jejím vlastníkově, císařském notáři Františku Ferdinandovi de Serpente et Bregazillis) ve druhé polovině 18. století. Jedná se o stavbu na půdorysu trojlístku, s předsíní a kopulovitou střechou s lucernou.

V interiéru na klenbě je malba Josefa Navrátila z roku 1855.

Jiří Suchý (15)

(* 1. října 1931 Plzeň) je český divadelník, textař, básník, spisovatel, skladatel, hudebník, grafik, výtvarník a sběratel. Spoluzakladatel Divadla Na zábradlí a Semaforu, bratr Ondřeje Suchého.

Spolupracoval s Miroslavem Horníčkem, Ivanem Vyskočilem, později vytvořil autorskou dvojici s Jiřím Šlitrem. Po Šlitrově smrti se jeho hlavním divadelním partnerem stala Jitka Molavcová.

Narodil se v roce 1931 a až do roku 1936 žil v Klatovech, od roku 1936 žije v Praze. Ve filmu se poprvé objevil již v roce 1944, kdy jako kompars hrál jednoho z vystupujících z tramvaje ve filmu Sobota.

V roce 1947 začal pracovat jako grafik v reklamních ateliérech Propagační tvorba, kde se seznámil s Viktorou Sodomou. Ten spolu se svou manželkou Vlastou hrál pro své kolegy písně převzaté ze západního rozhlasu (např. Johnny Ray, Elvis Presley), někdy se soukromě scházeli i v závodním klubu Reduta na pražské Národní třídě. Spolu s ním vymýšlel první privátní rozhlasové programy.

V letech 1952–1954 byl na vojně ve Slaném, kde zakresloval mapy a při tom poslouchal mnichovský rozhlas a psal texty na odposlechnuté melodie (dochovaný text Potkala ryba papouška později nazpívala Ljuba Hermanová).

Poté se věnoval především divadlu, nejprve působil v Redutě, poté spoluzaložil Divadlo Na zábradlí. V roce 1959 založil spolu s J. Šlitrem divadlo Semafor, kde působí dodnes. Toto divadlo bylo velmi populární, což vedlo k řadě problémů, které vyvrcholily podpisem 2000 slov, který Suchý později odmítl odvolat. Po roce 1989 se stal opět ředitelem Semaforu.

Z archivních dokumentů Ministerstva vnitra plyne, že v letech 1987 až 1989 byl důvěrníkem StB. Podle nálezu Ústavního soudu nelze dokázat, že lidé z kategorie „důvěrník“ spolupracovali s komunistickou tajnou policií vědomě. Detaily o jeho stycích s StB obsahoval jeho spis, ten byl však koncem roku 1989 skartován, sám Jiří Suchý důvody svého vedení v seznamech objasnil v knize Inventura v roce 2000.

Nedávno překvapil svým sňatkem s o mnoho let mladší dívkou – šatnářkou v Semaforu.

Jiří Suchý v této vile bydlí s manželkou a není vyloučeno, že je zahlédnete v okolí.

Václav Havel (14,36)

(5. října 1936, Praha – 18. prosince 2011, Vlčice-Hrádeček) byl český dramatik, esejista, kritik komunistického režimu a později politik. Byl devátým a posledním prezidentem Československa (1989–1992) a prvním prezidentem České republiky (1993–2003).

Václav Havel působil v 60. letech 20. století v Divadle Na zábradlí, kde jej také proslavily hry Zahradní slavnost (1963) a Vyrozumění (1965). V době kolem

Pražského jara se zapojil do politické diskuse a prosazoval zavedení demokratické společnosti. Po násilném potlačení reformem vojenskou invazí států Varšavské smlouvy byl postižen zákazem publikovat a stal se jedním z prominentních disidentů, kritiků tehdejšího normalizačního režimu. Vystupoval na obranu politických vězňů a stal se spoluzakladatelem a jedním z prvních mluvčích občanské iniciativy za dodržování lidských práv Charta 77. To upevnilo jeho mezinárodní prestiž, ale také mu vyneslo celkem asi pět let věznění. V této době vedle dalších divadelních her také napsal vlivné eseje, například Moc bezmocných (1978).

Po vypuknutí Sametové revoluce v listopadu 1989 se Václav Havel stal jedním ze spoluzakladatelů protikomunistického hnutí Občanské fórum a jako jeho kandidát byl 29. prosince 1989 zvolen prezidentem Československa. Měl zásadní vliv na směřování země k parlamentní demokracii a zapojení do politických struktur západní civilizace. V roce 1992 se mu však nepodařilo zabránit rozpadu československého státu na dva samostatné státy, Českou republiku a Slovenskou republiku. Od roku 1993 byl po dvě funkční období prezidentem České republiky. Jako prezident vyvedl Československo z Varšavské smlouvy (1. července 1991) a výrazně přispěl ke vstupu nástupnické České republiky do Severoatlantické aliance (NATO) v roce 1999. Havel výrazně prosazoval také přijetí České republiky do Evropské unie, uskutečněné v roce 2004 po jeho odchodu z funkce prezidenta.

Jako literát se Václav Havel světově proslavil svými dramaty v duchu absurdního divadla, v nichž se mimo jiné zabývá tématy moci, byrokracie a jazyka, a také svým esejistickým dílem. V esejích a dopisech z vězení se vedle politických analýz zabývá filozofickými otázkami svobody, moci, morálky či transcendence. Václav Havel se věnoval také experimentální poezii; sbírka Antikódy obsahuje básně psané především v 60. letech.

Václav Havel už bohužel nežije, tudíž pokud ho náhodou v okolí potkáte, nezapomeňte se s ním vyfotografovat.

Restaurace Jenerálka (40,41,42,43,52)

Vážení zákazníci,

vítejte na webových stránkách naší restaurace.

Nabízíme vám nejen příjemné posezení u chutného oběda, či jen tak s přáteli, ale též ideální prostor pro firemní akce, rodinných oslav.

Nabízíme:

- restaurace
- teplé pokrmy
- studené pokrmy
- příjemné posezení
- pořádání oslav
- speciality nejen naší kuchyně

Za pomoci služby www vytvořila Hanka.